శుభలేఖ

పద్మిని చిత్తరంజన్

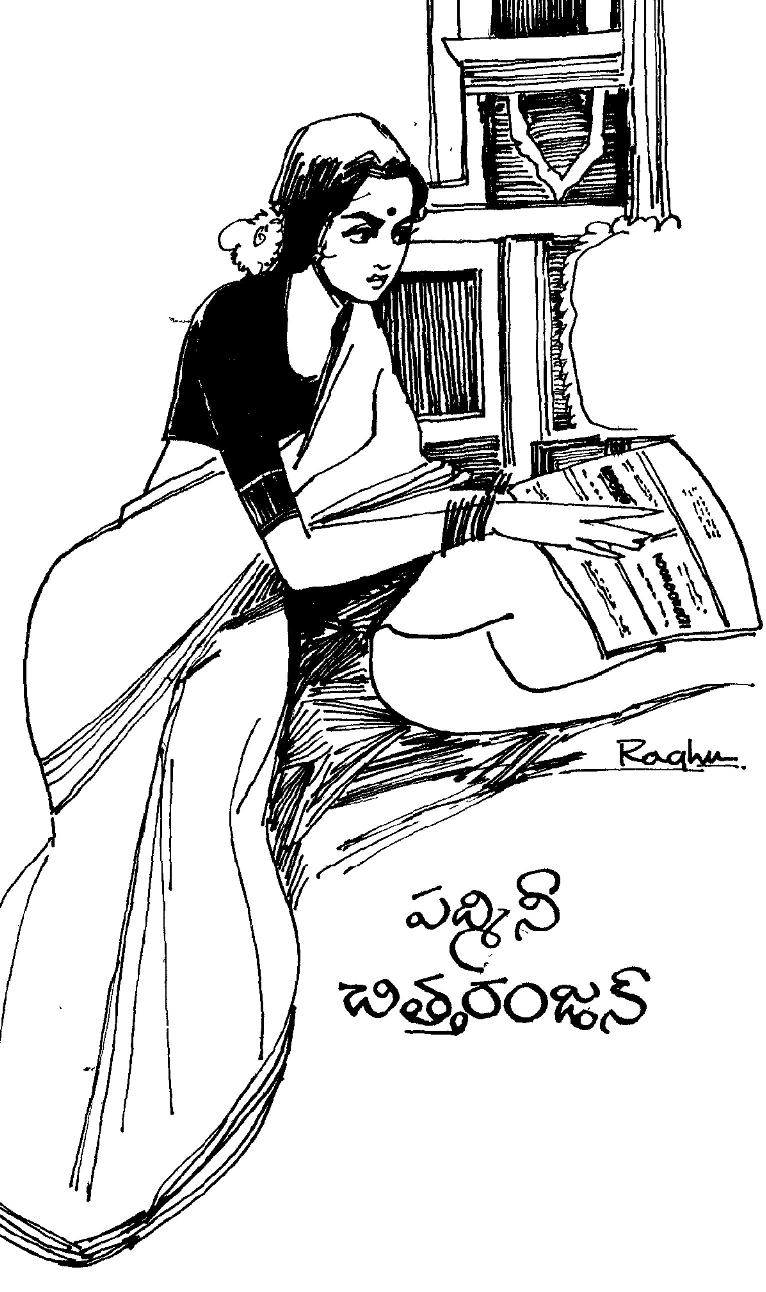

పోస్ట్ అన్న కేక వినగానే రామం ఆత్రతతో వీధిలోకి పరిగెత్తాడు. మనిషి వచ్చేవరకూ ఆగకుండానే పోస్ట్‌మెన్ కవరు గిరవాటు వేసి వెళ్ళిపోయాడు.

తెల్లటి కవరుకు నాలుగు వైపులా అంటించిన పసుపు చూస్తూ దూరం నించే 'ఎక్కడినించో! శుభలేఖ కాబోలు...నీరసంగా అనుకున్నాడు రామం. ఎలాగు ఇంతవరకూ వచ్చా గదా అన్నట్లు మరో నాలుగడుగులు వేసి కవరందుకున్నాడు.

'శుభలేఖా? ఎవరి పెళ్ళి' శశి ఉత్సాహంగా ముందుకు వచ్చి అన్న చేతిలోని కవరు తీసుకుంది.

మంచంమీద మాగన్నుగా నిద్ర పోతున్న శివరావు ఆ మాటలకు కళ్ళు తెరిచాడు. 'ఎక్కడనుంచి వచ్చింది? చదవ్వే శశీ!' అన్నాడు.

మెల్లగా అ క్ష రా లు తడుముకుంటూ 'జానక్యాః కమలామలాంజలి పుటే' అంటూ చదవటం మొదలు పెట్టింది శశి.

'అవన్నీ ఎందుకే ముందసలు పెళ్ళెవరిదో చదవక' మాణిక్యం శశికి అడ్డు తగిలి చేతిలోని శుభలేఖ తీసుకుంది.

పెళ్ళి ఎవరిదో పెళ్ళి. ఏ అదృష్టవంతులో తమ అమ్మాయికి పెళ్ళి చేస్తున్నారు. ఆత్రుతతో కలిసిన సన్నని వేదన హృదయంలో కదులుతోంది మాణిక్యానికి. అంతలోనే తల్లి మీదకి వంగి చదవటం మొదలెట్టింది. 'నా జ్యేష్ఠపుత్రిక చి సౌ. రాధాదేవి (ఎమ్. ఏ.) ని శ్రీ రంగాపురం రామారావు గారి ఏకైక పుత్రుడు చి. మోహన్ (ఎం.టెక్)కు యిచ్చి...' శశి ఆపింది.

'రాధాదేవి...రాధ పెళ్ళిటండీ...' ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్న వేసింది మాణిక్యమ్మ.

'నాకేం తెలుసే, శుభలేఖ వింటున్నావుగా, పిల్చా అని నన్ను అడుగుతావేం?' విసుక్కున్నాడు శివరావు.

'అదేమిటండీ! పెళ్ళి కుదిరిందని మాట వరసకి ఒక ఉత్తరమ్ముక్కైనా ముందుగా రాయలేదు.' ఆశ్చర్యం ప్రకటించింది.

'రాస్తే నువ్వు కట్న కానుకలు తీసుకుని పెళ్ళికి ప్రయాణం కట్టేదానివి కాబోలు' విసుక్కున్నాడు రామం తల్లిని.

రామానికీ మధ్య మరీ విసుగా వుంటోంది. ఎస్సెల్సీ ఫైవు హయ్యరు అయి ఏడాది దాటింది. కనబడ్డ ప్రకటనకల్లా దరఖాస్తులు పెట్టటానికి వందలు ఖర్చయినాయి. ఇంతవరకూ 'ఉద్యోగం' అనే పదం చెవిదాకా రాలేదు

'కుటుంబ పరిస్థితులు యిలా ఉంటే, వాళ్ళ పెళ్ళి అని రాయలేదని గొడవేమిటి

ఎవరింట్లోనో పెళ్లయితే మన పొయ్యిలో పిల్లి లేస్తుందా?' లోపల గొణుక్కుంటున్నాడు రామం

'శుభలేఖ మీదబొమ్మ నాది'—చంద్రుడు అప్పుడే అక్కతో తగాదాకి దిగాడు.

'చక్కగా ఉంది సీతారాముల బొమ్మ. నువ్వు చింపేస్తావు వెధవా ! నీ కివ్వను' అంటోంది శశి

'శుభలేఖ చింపకండ్రా' కసిరింది తల్లి.

'ఇలా ఉన్నాయి రోజులు ! మీరు అన్నగారు గదా! ఇలా పెళ్ళి కుదిరింది ముహూర్తాలు పెట్టుకుంటున్నాం' అని రాసు కోరూ. పరాయివాళ్ళకు మల్లే ఓ శుభలేఖ పారేస్తాడా' మాణిక్యం తనలో అనుకున్నట్టుగా గొణిగింది.

'రాధ మన సుగుణ ఈడుదే. అప్పుడే ఎం.ఏ వరకూ వచ్చిందిగాబోలు' శివరావు మంచంలో ఆలోచనలో పడ్డాడు.

'మనమ్మాయికీ ఏదైనా చూసి ముడెట్టండీ అంటే విన్నారు గాదు. నేను ఏమైనా అంటే నామీద ఖస్సుమని లేస్తారు' భర్తని ఉద్దేశించి అంది మాణిక్యం.

శుభలేఖ

'ఊఁ' శివరావింకా ఆలోచనలోనే ఉన్నాడు.

'ఆ బందరు సంబంధం ఒప్పుకుంటే ఈపాటికి మనపిల్ల యిద్దరు పిల్లలతల్లి అయ్యేది' మాణిక్యమ్మ ధోరణిలో బాగా అసహనం కనిపిస్తోంది.

అవునుమరి సుగుణ ఎస్సెల్సీ అయ్యి ఆరేళ్ళయింది. ఊరికే కూచోటం ఎందుకని రెండేళ్ళపాటు సెకండరీగ్రేడు టీచర్ ట్రైనింగ్ చదివింది. అదృష్టవశాత్తూ ఉన్నఊళ్ళో ఉద్యోగం అయింది ఈమధ్యలో సుగుణకు సంబంధాలు రాకపోలేదు. సుగుణ అనాకారా! కాదు పొందికగా అందంగానే ఉంటుంది. అందుకని కొందరికైనా చూచుకున్న వాళ్లకి నచ్చింది. కాని శివరావు చేసే ఉద్యోగం కొద్దిపాటిది. పెళ్లి ఖర్చుకైనా అతని దగ్గర కానీ లేదు.

కొందరి దగ్గర డబ్బు ఉండదు కాని మొండితనం ఉంటుంది. తరవాత సంగతి చూద్దాంలే అనేసి అప్పులు చేసేస్తారు. శివరావుకు ఆ సాహసమూ లేదు. మరి కొందరికైతే ఎలాగోలా పిల్లని 'వదిలించుకోటమే' ముఖ్యం. అలాంటి వారు రెండో పెళ్లివాడికైనా, కాలో కన్నో వంకరున్న వాడికైనా కట్టబెట్టేస్తారు. శివరావు అలాంటి పనులకి దిగే మనిషీ కాదు.

ఇలా రోజులు గడుస్తూ ఉండగానే సుగుణ సంపాదనతో ఇంటి పరిస్థితి కాస్త మెరుగ్గా కనిపించటం మొదలు పెట్టింది. ఈ లోపలే శివరావుకి కొంచెం అనారోగ్యం మొదలైంది. తరచు జ్వరం రావటం, నీరసం అని సెలవులు పెట్టటం, దానితో ప్రతి నెలా ఎంతో కొంత జీతంలో కోత తప్పటం లేదు.

పరిస్థితి యిలా ఉంది ఆ యింట్లో. 'తమ్ముడు తెలివి గలవాడు, ఎలాగయితేనేం బాగా సంపాదించాడు. ఏమిటో ఎవరి అదృష్టం వాళ్లది. అంతా భగవంతుడి ఇష్టం.' శివరావు మళ్లీ తాపీగా కునుకు తీయటం మొదలెట్టాడు.

ఈ మధ్య అతనికి వేదాంతంమీద ధ్యాస ఎక్కువైంది. అసలు నిజం చెప్పాలంటే శివరావు ఇన్నాళ్లుగా సంసారం బరువుమోసి అలిసిపోయాడు. ఇప్పుడు అతనికి హాయిగా చుట్ట కాల్చుకుంటూ ఇంట్లో విశ్రాంతి తీసుకోవాలని ఉంది. తను ఆడపిల్ల సంపాదనమీద ఆధారపడుతున్నానని, దానికి పెళ్లి కాకపోవటంలో తన బుద్ధి పూర్వకమైన తాత్సారం ఉందనే 'నిజం' శివరావుకు తెలుసు. ఆ నిజాన్ని ఒప్పుకునే ధైర్యం లేదు సరికదా ఆ సంగతి తలుచుకుందుకు కూడా అతనికి బాధే. అందుకే అంతా 'వాడి లీల' అంటూ తన తప్పను కనబడని, మాట్లాడని భగవంతుడి మీదకి నెట్టడం అలవాటు చేసుకున్నాడు శివరావు.

రాధ పెళ్లి శుభలేఖతో అతనికి మళ్లీ వాస్తవం గుర్తుకు వచ్చింది. అందుకే బలవంతాన మనస్సును మాయపుచ్చి నిద్రకి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు శివరావు.

శుభలేఖ వచ్చినప్పట్నించి మాణిక్యానికి బియ్యంలో రాళ్లు కనబడ్డం మానేశాయి. ఆవిడకి వెంటనే రాధ పెళ్లికన్న రెండ్రోజులుముందే సుగుణకి పెళ్లి చేసెయ్యాలన్పించింది.

భర్తవైపు చూసింది చాట అవతలికి తోసి. శివరావు అరమోడ్పు కళ్లతో మంచం మీద పడుక్కుని ఉన్నాడు.

'ఎదిగిన పిల్ల ఇంట్లో ఉంటే ఈయనకెలా నిద్ర పడుతోందో' వినుగ్గా పైకే

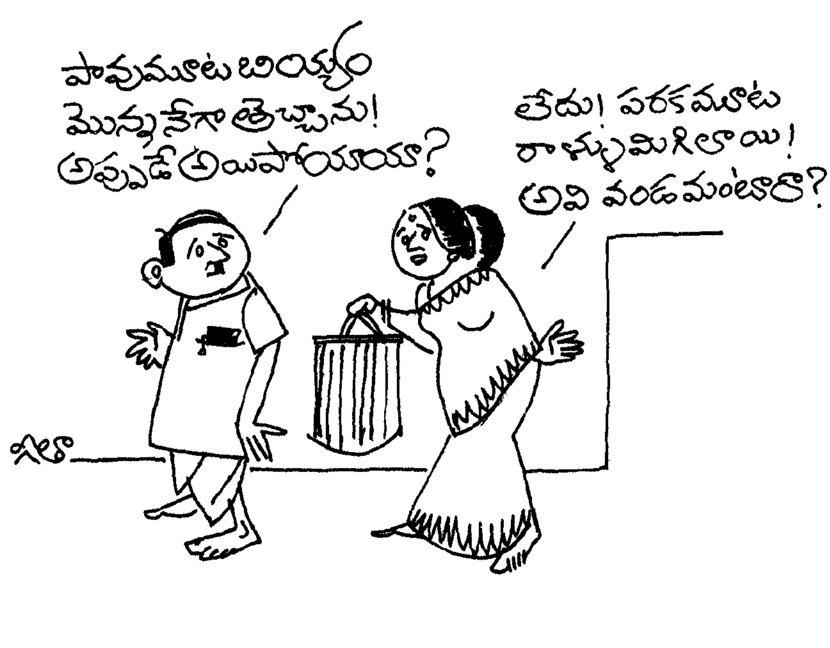

అంది మాణిక్యం. రామానికి చిరాకు ఎక్కువైంది. 'నిద్ర పోకుండా వుంటే సరిపోతుందా! చేసేదేమీ లేనప్పుడు నిద్రపోతేనే మంచిది. ఇన్నాళ్లవించి లేంది ఈ రోజా హడావిడి పడతావేం' అన్నాడు తల్లిని.

'ఏమిట్రా నీకీ మధ్య చిరాకెక్కువైంది. నిన్ను ఏమన్నాను నేను. పోయి నీ పని చూసుకో' గసిరింది తల్లి. రామం మింగేసేలా ఓ చూపు విసిరాడు. తర్వాత టైం చూశాడు. నాలుగైంది.

'నేను పోతున్నా' చెప్పులేసుకుని వెళ్లిపోయాడు. రామం ఊరికే కూచోటం లేదు. అతని అప్లికేషన్లకు కావలసిన డబ్బు రెండు చోట్ల ప్రైవేట్లు చెప్పి సంపాదిస్తూనే ఉన్నాడు.

సుగుణ వచ్చే వేళయింది. అయిదయ్యేసరికి ఇల్లంతా గలగల లాడుతుంది. మాలతి, కృష్ణుడు, ప్రభా, పద్మా, ఈపాటికి స్కూలువించి వస్తుంటారు. మాణిక్యానికి యింటిపనులమీదికి దృష్టిపోలేదు.

'ఏమండోయ్ మిమ్మల్నే. నేవలా వెళ్ళొస్తా' తలుపు వారగాపెట్టి వెళ్ళిపోయింది మాణిక్యం.

తల్లి అటు వెళ్ళగానే శుభలేఖకోసం మళ్ళీ శశీ చంద్రుడూ తగాదాకి దిగారు.

'వెధవా ముందు నేను తీశాను. ఈ బొమ్మ ఏమైనా నీకివ్వను' శశి అంది.

'పెద్దక్కకి చెబుతానుండు. నువ్వు బడి ఎగ్గొట్టి నాతో పోట్లాడుతున్నావ్ గదూ! అన్ని బొమ్మలూ నీకేనా పాపం' చంద్రుడు శశితో కలబడ్డాడు.

'ఏమిట్రా ఎప్పుడు తగూవేనా' విసుగ్గా శశిచేతిలో శుభలేఖ లాక్కుంది సుగుణ.

అక్క కవరు తెరవటంతో పిల్లలు నోళ్లుమూసుకుని ఊరుకున్నారు.

'రాధపెళ్లి' ఒక్కక్షణం సంతోషం ఉత్సాహం వచ్చినట్టే వచ్చి మాయమయ్యాయి. సుగుణ మెల్లగా నిట్టూర్చింది.

తను ఉద్యోగంలో చేరినప్పుడు బాబాయి రాశాడు 'సుగుణా! అన్నయ్య తన సంపాదనలో నీకు పెళ్లిచేయటం కష్టం. నువ్వెలాగు ఉద్యోగం చేస్తున్నావు కనక

దీనిని అలక్ష్యం చెయ్యకండి!

జలుబు తీవ్రపరిస్థితిని తీసుకురావచ్చును—రబెక్స్ రాయండి; ఒకేసారి గట్టిగా రాస్తే—జలుబుల నుండి రక్షణ నిచ్చి శక్తివంతముగా పనిచేయును.

* శీఘ్రంగా పనిచేస్తుంది-చర్మ గ్రంధులలోకి పోతుంది-శరీర వేడిమిని అధికంచేయును. * జలుబులను ఎదుర్కొను 7 వైజ్ఞానిక ఓషధులతో తయారైన రబెక్స్ శీఘ్రంగా పనిచేస్తుంది. దీని వలన అన్ని విధాల జలుబులకు ఉపశమనము కలుగును. రబెక్స్ ఛాతీలోని బిగుత్వమును సడలించి ముక్కు దిబ్బడను, తలనొప్పిని పోగొట్టును.

6 గ్రాముల డబ్బాలలో, 20 గ్రాముల మరియు 65 గ్రాముల సీసాలలో దొరకును.

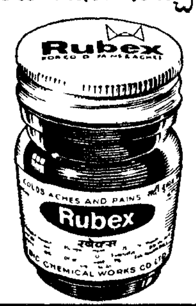

రబెక్స్

everest/371a/ACW Tel

ప్రతినెలా పాతిక్కైనా వేనకెయ్యి. కట్నమైనా, నీసంపాదనలో కూడితే ఏదోసంబంధం చూసి చేసేస్తాం' అని. నవ్వొచ్చింది సుగుణకి.

తన సంపాదనతోపాటు అవసరాలుకూడా పెరిగాయి. ఎప్పటిక్కుడు బాంకులో వెయ్యటం మళ్లీతియ్యటం జరిగింది రెండు మూడునెలలు. ఆ తర్వాత అదీ లేదు. 'నేను పెళ్లి చేసుకోవాలి అందుకని డబ్బు దాచు కుంటాను' అని తనెలా చెప్పగలదు. పది రూపాయలు తక్కువిస్తే తండ్రి అదోలా మొహం పెడతాడు 'చాలదు తల్లీ, చూస్తున్నావుగా నా అనారోగ్యం'అంటాడు —అంతేనా ఆడపిల్ల సంపాదన తినాల్సి వచ్చినందుకు తనని తాను తిట్టుకుంటాడు. 'రామానికి పని దొరికేవరకే తల్లీ ఆతర్వాత నీజీతం ముట్టను' అని భరోసా ఇస్తాడు.

'అమ్మాయ్ కాస్త కాఫీ పెట్టమ్మా,

శుభలేఖ

మీ అమ్మెటో వెళ్లినట్టుంది' అన్న తండ్రి మాటతో ఈ లోకంలోకి వచ్చింది సుగుణ. మాట్లాడకుండా గబగబ వంటింట్లోకి నడిచింది.

అంతలోనే మాణిక్యం వచ్చి సుగుణ చేతిలో విసనకర్ర అందుకుంది.

వంట అయింది, పిల్లలంతా అన్నాలు తిని చాపలు పరుచుకున్నారు.

'ఇదిగో మిమ్మల్నే. ఇందాక జానకమ్మ గారింటికి వెళ్లాను రామవరంలో సంబంధం ఉందిట. వాళ్లకి కట్నాలు అక్కర్లేదుట. పిల్ల నాలుగురాళ్ల తెచ్చేదిగా ఉంటే చాలన్నారుట. ఎలాగూ సెలవలోనే ఉన్నారుగా ఒకసారి వెళ్లి మాట్లాడి రారాదూ' కంచంలో అన్నం పెడుతూ అంది మాణిక్యం.

శివరావు భార్యవైపు ఎగాదిగా చూశాడు.

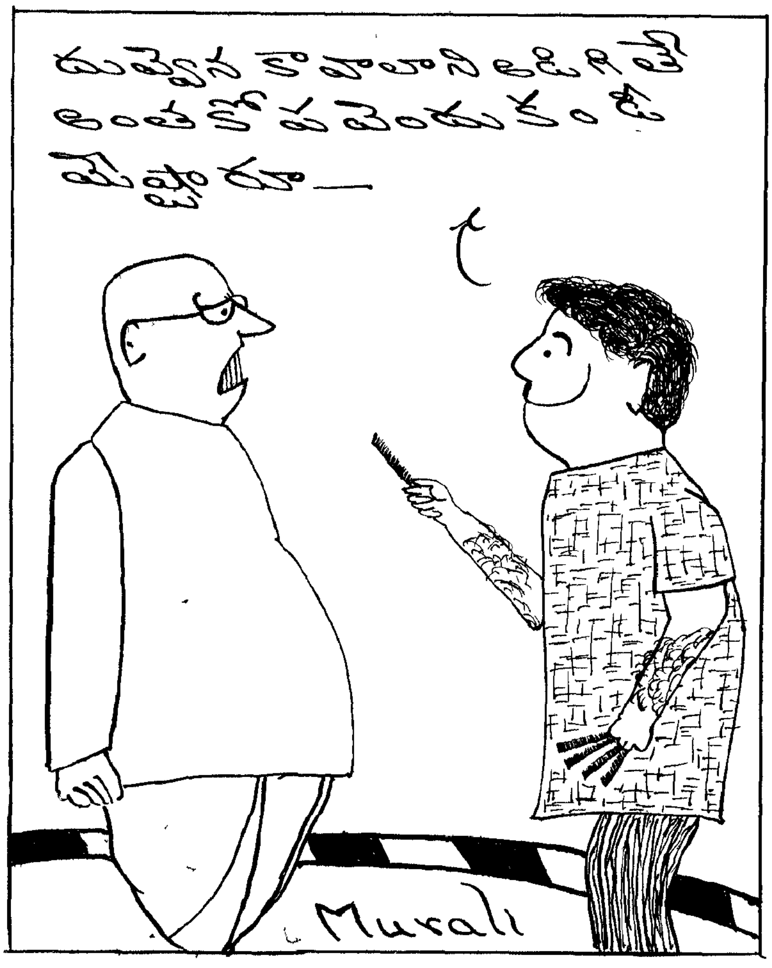

తలవంచుకుని అన్నం కలపటం ప్రారంభించాడు.

'మాట్లాడరేమండీ!' భార్య వదిలేట్టు లేదని అనుకున్నాడు శివరావు 'కట్నం లేకపోతే లాంఛనాలుండవా! పెళ్లిఖర్చుండదా. అసలు నీకాలోచనే ఉండదేం? కట్నం వద్దు అనగానే గంతులేస్తున్నావ్' విసుగ్గా అన్నాడు.

'ఆమాత్రం నాకూ తెలుసు. అందుకని పిల్లకి పెళ్లిచెయ్యరా యేం? తలతాకట్టు పెట్టయినా చెయ్యాలి పెళ్లి. ఎన్నాళ్లని ఊరుకుంటారు. ముందు వెళ్లి ఆ సంబంధం సంగతి చూడండి' వెళ్లక తప్పదన్నట్టు మాట్లాడింది ఆమె. సుగుణకి నిద్రపట్టు లేదు. తల్లిదండ్రుల మాటలు చెవుల్లో పడుతున్నాయి.

ఆ మాటలకి సుగుణకి ఒళ్లు చిటచిటలాడింది. ఈ గడపకి శుభలేఖ వచ్చినప్పుడల్లా ఇదో నాటకం అయిపోయింది' అని గొణుక్కుంది.

నిజమే, శుభలేఖ రాగానే తన కూతురు పెళ్లి గుర్తుకు వస్తుంది తల్లికి వెంటనే నాలుగు సంబంధాలు వాకబు చేసివస్తుంది. భర్తని పోరుతుంది. తప్పనిసరైతే అతను వెళ్లి మాట్లాడుతాడు. పెళ్లి చూపుల వరకూ గూడా వస్తాయి కొన్ని కాని ఫలితం ఒక్కటే.

'తనకి ఉద్యోగం రాకముందు తండ్రి పెళ్లిచేయాలని ఎంతో తాపత్రయపడ్డాడు. కాని ఇప్పుడు తొందర కనబడ్డంలేదు. సరి కదా పెళ్లిచేసే ఉద్దేశమే కనబడ్డంలేదు. తల్లిమాత్రం ఎవరింట్లోనో పెళ్లి అనగానే కూతురికోసం మహా తాపత్రయపడుతుంది. వారం తర్వాత మళ్లీ అంతా మామూలే. తనేం చెయ్యాలి.' సుగుణ ఆలోచనలతో ఉక్కిరిబిక్కిరౌతోంది. పరిష్కారం మాత్రం దొరకటం లేదు. విసుగ్గా మరోపక్కకి వత్తిగిలి పడుక్కుంది.

'నువ్వు చింపేస్తావ్. బొమ్మ నీకియ్యను' శశి నిద్రలో కలవరిస్తోంది.

చంద్రుడు గుండ్రంగా తిరిగి తన రెండు కాళ్లూ పెద్దక్క నడుంమీద వేశాడు. ఆ కాళ్లు పక్కకి నెట్టకుండానే ఆలోచిస్తూ పడుక్కుంది సుగుణ. ●